Kreszherics Ferenc Könyvtár
Celldömölk, Pf.. 40.
Telefon: 138.
9501

V. ÉVFOLYAM, 10. SZÁM ■ 1993. OKTÓBER

Új Kemenesalja

CELLDÖMÖLK VÁROS ÖNKORMÁNYZATÁNAK LAPJA
MEGJELENIK HAVONTA ■ ÁRA: 16,50 FORINT

635

Elment a katona...

AJÁNLÁS AZ ALSÓSÁGI MÁSODIK VILÁGHÁBORÚS EMLÉKMŰ ELÉ

Elmegy a katona...

Nagy a családban a riadalom-izgalom. Megjött a behívó. Menni kell. Az anya, a feleség, a kedves sír, zokog. A fiatal fiú, a felnőtt férfi pedig elindul. Igaziból talán nem is tudja, hová, miért. Azt tudja csak, hogy neki mennie kell. Neki, magyar katonának, harcolnia kell! Sőt, győznie, dicsőséget hoznia hazájára, akár élete árán is!

Elment a katona...

A kapu bezárult mögötte. De nem egészen. Az otthon maradottak ott álltak, s a távolodó alakot – ameddig csak lehetett – követték féltő-óvó tekintetükkel. De a kapu sohasem zárult be egészen. Mert várták őt szerettei. Bíztak benne, hogy hazatér. S nagy volt az öröm, ha a kedves, ismerős alak a nyitott kapuban – néha bénán, sebesülten – megjelent. A nyitott kapu hazahívta őt. Sajnos, voltak, nagyon sokan voltak, akik vártak, vártak, de hiába. S jött az értesítés: meghalt, elesett, lelőtték. A rideg tény lesújtotta az anyát, a feleséget, a kedvest. De igaziból egyik sem hitte el. Nem akarta elhinni. Titkon remélt. Talán nem ő volt az! Talán tévedés! A kapu bezárult. Hozzájuk nem jött be senki rajta. De szívükben, agyukban továbbra is nyitva maradt e kapu. Nyitva maradt örökké. Életük utolsó percéig, mert a fiút, a férjet, a kedvest felejteni nem lehet!

Elment a katona...

Innen, Alsóságról is több száz. Sokan vissza is jöttek. De az a 77 nem tért haza többé. Nem térhetett, mert „megfagytak és elvéreztek és meghaltak és megsebesültek és szenvedtek és megőrültek és hóvakságot kaptak és éhen haltak, és kihúnyó tudatuk utolsó értelmes fellobbanásával hazagondoltak, igen, a hazájukra, amiről tudták, bizonyosan tudták, hogy nem a Donnál kell megvédeni".

Valahol – idegen földben nyugszanak ők. Talán van virág a sírjukon. De lehet, hogy sírjuk sincs. Mégis élnek ők. A szíveinkben, emlékezetünkben.

S most emléket állítunk életüknek-haláluknak. A „fekete kereszt" legyen jelképes sírjuk, a „kőoszlopok" hirdessék hősi tettüket, s a ráültetett kis cserje növekedése fejezze ki az egymást követő nemzedékek nem-felejtését, tisztelgését áldozatvállalásuk előtt, az élet győzelmét a halál felett. Fejezze ki azt, hogy az idő múlik, az élet megy tovább, de vannak tettek, amelyek örökké élnek.

E gondolatok kíséretében ajánlom Kiss Kovácsné Tóth Emőke alkotását mind az alsóságiak, mind városunk lakossága figyelmébe.

Varga Margit

Az alsósági második világháborús emlékmű ünnepélyes avatása október 22-én, pénteken délután 3 órakor lesz. Avatóbeszédet mond dr. Gömbös Ferenc országgyűlési képviselő. Jelen lesz az ünnepségen Für Lajos honvédelmi miniszter.

636

Polgármesterek kézjegye „szentesíti"

Testvérvárosunk Pagnacco

Inkább csak közös szórakozásokból állt a kapcsolatunk az elmúlt két évben, mostantól viszont komolyra fordítjuk a dolgot – nyilatkozta **Andrea Michelotti,** az olaszországi Pagnacco város polgármestere azután, hogy ünnepélyesen aláírták Celldömölkön **Makkos István** polgármesterrel a két település testvérvárosi együttműködését. Népes olasz küldöttség érkezett erre az alkalomra, ugyanis ekkor tartották a Sághegyi szüreti napok rendezvénysorozatot. Bár Szlovákiából és Ausztriából is jöttek vendégek, talán érthetően megkülönböztetett figyelemben részesültek az olaszok, hiszen Celldömölk eddigi történetében ez volt az első hivatalos kapcsolatfelvétel egy külföldi várossal.

Újságírói kérdésekre válaszolva Andrea Michelotti elmondta,

(Folytatás a 3. oldalon)

Mire való az adó?

637

Tizenkétmillió forint bevételre számított a celldömölki önkormányzat tavaly a helyi iparűzési és kommunális adóból, de időközben kiderült, hogy a város legnagyobb „cége", a vasút, valamint a posta – közszolgáltató vállalatok lévén – nem kötelezhetőek helyi adó fizetésére. Ennélfogva a városatyák kénytelenek voltak módosítani az adórendeletet, hogy az így hiányként jelentkező hárommillió forintot valamiféleképpen pótolják.

– Megemeltük az adó mértékét, de még így is határozott a véleményem, nem léptük át azt a határt, amely fölött az intézkedés vállalkozásellenesnek tűnhet – vélekedik *Makkos István* polgármester.

– *Mennyi az önkormányzat éves bevétele a helyi adókból?*

– Ha ideszámítom a gépjárműadóból az önkormányzatnál maradó részt is, az idén körülbelül 12 millió forintra számítunk. Ez az éves költségvetésünk 2,3 százaléka, tehát csak igen kis bevételi forrás, de így is nagy szükség van rá. A költségvetésben nem különítjük el ezeket a bevételeket, mivel Celldömölkön külön célokat nem jelöltünk meg a helyi adók felhasználásáról. Nagyjából annyit költünk a város közútjainak, járdáinak, tereinek és parkjainak fenntartására, felújítására, valamint a közvilágításra évente, mint amennyit a helyi adókból beszedünk.

– *Okkal remélhetnék a magasabb adót fizetők, hogy vállalkozásuk vagy lakásuk környékét az átlagnál jobban szépítsék...*

– Nyilvánvaló túlzás lenne ezt hinni. Van persze kivétel: a Sághegyről befolyó adókat kizárólag a hegyre fordítjuk.

b.

638

Beszámoló a képviselő-testületi ülésről

Celldömölk önkormányzatának szeptember 30-ai ülésén **Makkos István** polgármester ismertette a benyújtott céltámogatási kérelmek elbírálását. Életveszélyessé vált tanterem kiváltása témájú pályázaton a 7,5 millió forintos megvalósítási költség 60 százalékát nyerték el; egészségügyi műszerbeszerzés céljára pedig a szükséges összeg felét, mintegy 5,5 millió forintot. A tornatermi tervezet némi módosításra szorul, de a bírálóbizottság támogató véleményét így is kivívta.

1993. október 1-jétől **dr. Bagoly Teréz** nyerte el a celldömölki közjegyzői állást. Szociális munkaközösség alakult a városban: a 15–20 főből álló „szociálpolitikai tanács" a rászorultaknak lelki, valamint anyagi segítséget nyújtók szövetsége. **Baranyai Attiláné dr.** jegyzőnő elmondta, hogy 1994. január 1-jétől életbe lép a 8000 forintos minimálbérhez viszonyított közalkalmazotti bértáblázat. A következő esztendő nehéz gazdálkodási feltételrendszerét jelzi, hogy várhatóan 1994-ben bér-, illetve dologi automatizmusra egyetlen fillért sem fognak kapni az önkormányzatok.

A háziorvosok munkájáról szóló beszámoló szerint a körzetek betegforgalma a 10 évvel korábbihoz képest közel 30 százalékkal növekedett. A lakosság korösszetételének elöregedési tendenciája részben természetes magyarázattal szolgál az emelkedésre. A halálozás összlétszáma 1982-höz képest nem változott, okai között azonban folyamatosan nő a daganatos megbetegedések aránya. Az egészségügy „akut" problémája Celldömölkön a körzeti orvosok munkaidejének befejezése és az ügyeleti szolgálat kezdete közötti 120 perces időszak. Az ügyelet 2 órával történő meghosszabbítása éves szinten több mint félmillió forintot igényel. A határozati javaslat szerint a jelenlegi pénzügyi keretek között kell keresni a megoldás lehetőségét és a Társadalombiztosítási Igazgatósággal fel kellene venni a kapcsolatot a kibővített ügyelet pénzügyi fedezetének biztosítására. A képviselő-testület elfogadta az előterjesztést, bár az egészségügyi alapellátás vezetője jelezte, hogy az ügyelet anyagi feltételei saját erőből semmiképpen sem biztosíthatók. Ha valaki rosszul lesz Celldömölkön és környékén, azt lehetőleg 18 óra után „tegye"! Persze előfordulhat, hogy ekkor sem lesz szerencséje, mert a 3 éves, nullára leírt ügyeleti kocsi gyors megérkezésére nincs garancia...

A Szentháromság téri közparkban lévő műemlék szoborcsoport a környezetében elhelyezkedő 4 x 4 méter területtel együtt az év végéig telekkönyvi leválasztásra, s ezzel önkormányzati tulajdonba kerül. A közművelődési bizottság javaslata alapján megbízták **Horváth Marietta** szobrászt egy Kossuth Lajosról készítendő dombormű megformálásával, amelynek avatására 1994. március 15-én kerülhet sor. **Németh Tibor**

639

Meddig lesz még üres a laktanya?

Évek óta lakatlan Celldömölkön a honvédség egykori vasútépítő századának laktanyája. A nyolcvanas évek elején készült korszerű, konyhával és étteremmel is felszerelt létesítmény ráadásul nem valami kies külterületen található, hanem mindössze néhány száz méterre a város központjától, ezért még inkább érthetetlen, miért tűnik teljesen elhagyottnak.

Egy helybeli vállalkozó nemrég azt panaszolta, szerette volna bérbe venni az épületet, amelyben szállodát lehetne kialakítani. Illetékes helyen azt válaszolták neki, a helyi önkormányzatot elővásárlási jog illeti meg, amíg tehát a képviselő-testület nem mond le az ingatlan hasznosításáról, más nem juthat hozzá az épülethez.

– Szó nincs erről – mondja **Makkos István** celldömölki polgármester –, nincs semmiféle előjoga az önkormányzatnak az ingatlannal kapcsolatban. Igaz, régóta tárgyalunk a MÁV-val, az épület tulajdonosával arról, hogy megvásároljuk vagy bérbe veszszük a volt laktanyát, de ennek egyelőre pénzügyi akadályai vannak. Többször megmondtuk, ha bármikor kap a MÁV egy jó ajánlatot, használják ki, ne várjanak arra, hogy az önkormányzat valamikor majd megvásárolja az épületet.

– Mihez kezdene az önkormányzat az ingatlannal, ha lenne pénze?

– Több elképzelésünk is van. A legtöbb pénzt igénylő tervünk az, hogy megvásároljuk a mintegy 40 millió forint értékű épületet, és szociális otthont alakítunk ki benne. Ez konkrét terv, amihez támogatást is kértünk a központi költségvetéstől. A pályázatunkat sajnos csak jövőre bírálják el, s meg kell mondani őszintén, a szociális otthon létesítése – annak ellenére, hogy fontos feladat –, nem az első helyeken szerepel a támogatandó célok között.

– Egy évig tehát továbbra sem történik semmi a laktanyával?

– Most is napirenden van az ügy, szeretnénk bérbe venni a teljes első emeletet, ahol a város néhány szociális intézményét helyeznénk el. Nem dúskálunk az üres ingatlanokban, mindenképpen jól jönne az önkormányzatnak, ha hozzájuthatnánk a laktanyához, de egyszerre nem tudjuk megvenni az egész épületet.

– Lát arra lehetőséget, hogy ha egy szintet elfoglal az önkormányzat, képes lesz a MÁV külön hasznosítani a többi épületrészt?

– A lehetőség adott, hiszen talán éppen az a legnagyobb gond, hogy egészben senkinek nem kell, pontosabban nem elérhető az ingatlan. Részleteiben talán előbb lehet hasznosítani.

B. L.

JELENTKEZÉSI LAP

Alulírott.....

jelentkezem az Új Kemenesalja 1994. évi falinaptárára

.....

méretű hirdetésemmel. Kérem, hogy munkatársuk keressen fel az alábbi címen: .....

.....

.....

Dátum: Aláírás:

640

Decemberben: Új Kemenesalja falinaptár

Lapunk hagyományt kíván teremteni azzal, hogy ezentúl minden évben megjelenteti az Új Kemenesalja falinaptárát. Az 1994. évre szóló lesz az első, amit az olvasók a decemberi lapszámmal együtt kapnak majd meg. Reméljük, sikerül ízléses és jellegzetes, a helyi hagyományokhoz is hű falinaptárt készítenünk, ezért máris megkezdtük az előkészületeket.

A naptár természetesen ingyenes lesz, az előállítás költségeit a rajta szereplő hirdetések bevételeiből fedezzük. Akik azt szeretnék, hogy vállalkozásuk, szolgáltatásuk reklámja egész évben szem előtt legyen a celli lakásokban, töltsék ki a mellékelt jelentkezési lapot, és küldjék el a következő címre: **Pannonpress Kft., Szombathely, Pf.: 293 – 9701.** Kétféle méretben lehet hirdetni.

Névjegykártya méret	4000 forint + ÁFA
Kétszeres névjegykártya méret	7000 forint + ÁFA

A naptár három színben készül. Várjuk a hirdetők jelentkezését legkésőbb október 31-éig.

A szerk.

Testvérvárosunk Pagnacco

(Folytatás az 1. oldalról)

hogy nagyon sok kapcsolódási pontot találtak az együttműködésre, amit szeretnének egyre inkább kiterjeszteni a gazdasági élet minden területére. Pagnaccóban ezekben a hetekben készítenek videofelvételeket a város jelentősebb vállalkozóiról, iparosairól. A filmet kifejezetten a celldömölkieknek szánják, azt remélve, hogy az itteni vállalkozók megtalálják majd a lehetőségeket a gazdasági és kereskedelmi együttműködésre. Örülnének, ha Celldömölkön is készülne hasonló videofelvétel, amit haszonnal nézegethetnének Pagnaccóban. Tervezik azt is, hogy a közeljövőben szakembereket küldenek Celldömölkre, akik különböző ipari, gyártási technológiákat mutatnának be a magyar vállalkozóknak.

Pagnaccónak ugyancsak ez az első hivatalos külkapcsolata, bár néhány éve együttműködnek már egy japán várossal. Velük egyelőre még csak ott tartanak, hogy kölcsönösen építettek a másik városában egy-egy jellegzetes parkot. Pagnacco polgármestere lehetségesnek mondta, hogy közvetítő szerepet vállalnak Celldömölk és a japán város esetleges kapcsolatépítésében. Megkérdeztük Michelotti urat, milyennek látja hazánkat ahhoz viszonyítva, amit a vasfüggöny lebontása előtt hallott Magyarországról. Válaszában kifejtette, hogy nagyjából reális képet festettek a híradások az utóbbi évtizedben Magyarországról, nem tapasztalt semmi meglepőt, amikor először idelátogatott, hazánk olyan, amilyennek elképzelte.

Celldömölkön – talán éppen az olasz–magyar kapcsolatfelvétel tudatában – az idei tanévtől már olasz nyelvet is oktatnak az egyik általános iskolában. Pagnacco polgármesterétől megkérdeztük, tanulnak-e majd magyarul az olasz kisvárosban. Mosolyogva válaszolta: egyelőre nem. Meghirdettek ugyan egy magyar nyelvtanfolyamot, de mindössze hárman jelentkeztek, így erről a szándékukról most lemondtak. Általános iskoláikban az angolt, a franciát és az oroszt tanulják idegen nyelvként az olasz diákok.

Semmilyen összeállítás nem tud a teljesség igényével készülni, de törekedni kell rá. Így tettünk most is. Nem lehet mindenről tudósítani, hisz akkor két újság is betelne. De meg kell, hogy említtessék az utcaszínház produkciója és a kirakodóvásár is. Láthattunk bábszínházat, a sport kedvelői megnézhették, mint méri össze erejét Celldömölk és Pagnacco focicsapata, s előtte volt tornabemutató is. Sok színvonalas programon szórakoztunk, mely szép volt, kár, hogy elmúlt, de reméljük, jövőre is lesz jókedv és szüret – ha a lágy kenyérre túl sok jó kilátásunk nincs is. –D–

Tisztelgés a II. világháború áldozatainak emlékművénél.

Az Andok zenéje szólt a főtéren.

Lovaglás igazi magyar módi szerint...

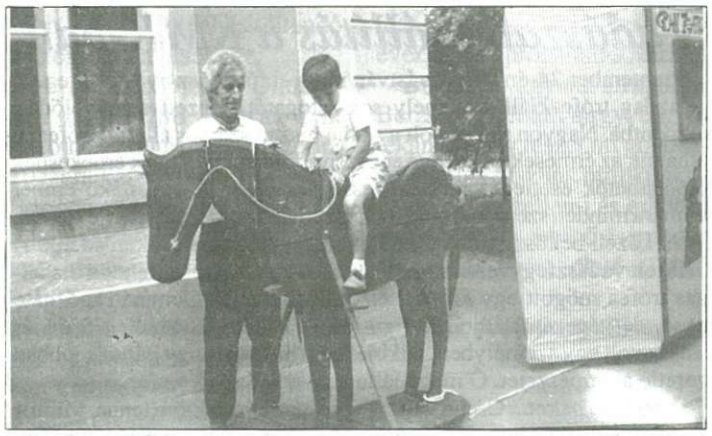

...és a gyerekeknek falovon – olasz módra.

Szüret felvonulókkal...

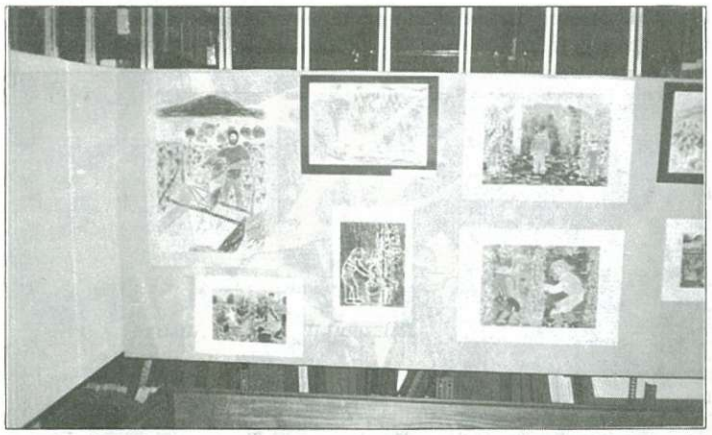

és szüret, ahogy a gyerekek lerajzolták.

641

Máriát dicsérni hívek jöjjetek...

A dömölki, majd később kiscelli búcsújárás évszázados hagyományát folytatva ismét zarándokok ezrei érkeztek Mária neve napjára Celldömölkre.

Szombaton délután 5 órakor keresztúti ájtatossággal kezdődött az ünnepi szertartások sora, melyen Jézus Krisztus szenvedésének állomásait végigjárva emlékeztek a hívek a fájdalmas Szűzanyára, kit a hit zarándokútja egészen a keresztig vezetett el Krisztus követésében. Az esti szentmisén – amit Horváth József nyárádi plébános mondott – a néhány közeli és távolabbi helységből érkező zarándokcsoport mellett főként helybeliek vettek részt az ünnepi szentáldozatban, hogy letegyék imáikat és mély tiszteletüket a Szűzanya lábaihoz, kérve az ő közbenjárását Szent Fiánál. A szentmisét követő gyertyás körmenetben a tanúságtévő keresztény élet küldetéseként vitték a zarándokok kezükben a világosságot, fényt jelképező gyertyalángot a világba, hisz számukra Jézus Krisztus üzenete így szólt: „Ti vagytok a világ világossága!" A sárvári és a celldömölki fiatalok éjszakai szemtségimádásával folytatódott a zarándokok imája. Ezek a pillanatok valóban az ifjú szívekből feltörő sóhaj percei voltak. Elmélkedő imáikban, énekeikben és a lélek felemelkedését szolgáló csendben helyezték gondjaikat és örömeiket, kéréseiket és kérdéseiket az Oltáriszentségben köztünk lévő Krisztus elé, tanúságot téve az Istenhez és egyházához való tartozásukról, hogy lélekben megújulva járhassák, folytathassák életük zarándokútját, annak valamennyi keresztjével együtt. A szentségimádás befejezéseként az éjféli szentmise komoly és mély lelki élményt jelentett mindazoknak, akik ezen az éjjelen a templomot választották otthonul.

A kora hajnali elmélkedés a közösségek rózsafüzér-imáival kezdődött. Az örvendetes rózsafüzért – mely a megtestesülés titkait tárja elénk – a Rózsafüzér Társulat tagjai imádkozták. Jézus Krisztus kínszenvedésének titkain a fájdalmas rózsafüzér imájában a celldömölki szülők elmélkedtek, kéréseikben és fohászaikban hangsúlyt téve a családok egységéért és boldogságáért. A harmadik, az Isten Fiának és Máriának dicsőségét hirdető rózsafüzérben a zarándokok valamennyien Mária szívén keresztül köszönték meg Istennek értünk vállalt kimondhatatlan ajándékát, a Jézus Krisztus keresztjén született megváltást.

Az új nap reggelén az éjszakai és hajnali áhítatot felváltva már érkeztek a zarándokok újabb és újabb csoportjai, kik messzi vidékek köszöntését és üzenetét hozták el a kiscelli Szent Szűzhöz. A fél 9-kor kezdődő szentmisében ismét az ifjúságé volt a főszerep, hogy az oltár körül, a legszentebb áldozatban is nemzedéke imáját és énekeit ajánlja Máriának.

A 10 órai búcsúi nagymisére zarándokok százai szorongtak egymás mellett, hogy elrebegjék fohászaikat és letegyék örömeiket és kudarcaikat égi Édesanyjuk előtt. Az ünnepi szentmise szentbeszédében dr. Várszegi Asztrik pannonhalmi főapát köszöntötte a Celldömölkre érkező zarándokokat, megemlékezvén a múlt örökségéről – a Szent István-i hagyományról –, „Mária országáról", mely különösen ma nagy felelősséget jelent minden magyar hívő keresztény számára. Nagy szeretettel kérte a megjelent zarándokokat, hogy útjuk végeztével, küldetésük teljesítéseként vigyék haza Mária örömét és vigasztalását az otthonmaradottaknak, a betegeknek és a szenvedőknek egyaránt.

Délután a zarándokút „utolsó állomásaként" a litánia énekével vettek búcsút a hívek a kiscelli kegyhelytől, hogy hazatérvén otthonukba, a bennük gyúló fény világítson Mária üzenetét sugározva.

A zarándoklat végéhez közeledett. A búcsúsok nagy része már induláshoz készülődött, a templomban ismét a csendes áhítat hangja lebegett; néhányan a Szűzanya szobra előtt imádkoztak, s apró mécsesek fénye remegett.

A templom üres lett, az utolsó fohászok is elhalkultak. Már csak valahol messze, nagyon mélyen visszhangoztak az ének hangjai:

„Ó kiscelli Szűz Mária,
Édesanyánk, Pátrónánk,
Oltárodról kegyes szemmel nézz le ránk!"

Szele Zsolt

642

Vadászati kiállítás a KMK-ban

Szeptember 24-én Remete István megyei fővadász nyitotta meg azt a gazdag trófeakiállítást, mely sok látogatót vonzott a művelődési központba. Nagyon széles volt a skála, hiszen számos állatfaj trófeáját láthattuk az érmesektől kezdve egészen addig, melyek csak érdekesnek minősíthetők esetleges rendellenességük miatt. A városlakó ember számára minden szempontból érdekes a kiállítás, hiszen a természetnek olyan közeli beköszönése ez az életünkbe, mely csak ritkán adatik. A kiállított vadászfegyverek sugallnak mást is. Azt, hogy minden diadalmas trófea mögött egy kioltott élet áll. Persze a dilemma ragozható lenne, de végezetül álljon itt egy idézet Fekete Istvántól, aki író és vadász volt egy személyben, s akinél nem hiszem, hogy bárki is jobban szerette a természetet. Ő megtalálta a megoldást.

„Viszem a bakot... Csend van. Megyek, mintha bűnöm lenne. Mintha elloptam volna az életet az erdőről... S ekkor valahol messze zengően riasztott egy bak és egyszerre világos lett minden... s én tudtam már, hogy csak az öreg bak emlékét viszem, mert az élet – amely örök – ott kint maradt az erdőn."

Kép és szöveg: – r –

643

Iskolánk névadója, Berzsenyi Lénárd

Októberi emlékezés a hősökre

1849. október 6-a a magyar történelem gyásznapja, az aradi 13 vértanú kivégzése.

Egy évvel korábban, 1848. október 6-án még lázas örömujjongás a bécsi utcákon. A magyarokkal szimpatizáló lelkes bécsi ifjúság második győztes forradalmát vívta ki. Az öröm nem lehetett hosszú életű, mert néhány hét alatt az elért vívmányokat eltiporta az osztrák reakció.

A magyarság egyedül maradt. A bécsiek és a környező országok kudarcainak ellenére hazafiaink továbbra is hősies elszántsággal, újra és újra felcsillanó reménnyel harcoltak a bécsi udvar támadásai ellen. Mígnem a végveszélybe került nemzeti ügy fölött győzött az ellenforradalmi túlerő. 1849. augusztus 13-án Világosnál letettük a fegyvert.

A roppant nemzeti erőfeszítés után rettenetes katasztrófa következett. Az önkényuralom vésztörvényszékei százakat és ezreket adtak hóhérkézre és ítéltek súlyos várfogságra.

1849. október 6-át, a győztes bécsi forradalom évfordulóját jelölte ki Haynau a legkegyetlenebb megtorlásra.

Pesten gróf Batthyány Lajost, az első felelős magyar minisztérium elnökét golyó által végeztette ki. 43 éves volt. A tragédia rendkívüli elkeseredést váltott ki a magyar közvéleményben. A kivégzés helyén álló örökmécses mementóként hirdeti a lojális miniszterelnök emlékét.

A *13 hős honvédtábornok Aradon* került hóhérkézre. Nevüket sokan elfelejtik, pedig tanítjuk az iskolában. Életvidám katonák voltak. Egyikük sem készült kora ifjúsága óta mártírnak, de 1849. október 6-án mindegyikük emberfeletti bátorsággal viselte el a halált.

A hősök nevei szolgáljanak bizonyságul, hogy magyarok, németek és délszlávok együtt harcoltak a magyar szabadságért.

Golyó által halt meg:

Dessewffy Arisztid – 47 éves lovassági tábornok, előkelő magyar nemesi család sarja.

Schweidel József – 53 éves német nemzetiségű tábornok.

Lázár Vilmos – 34 éves hadosztályparancsnok, korábban vasúti főtisztviselő.

Kiss Ernő – 50 éves tábornok, gazdag földesúr.

Kötél által halt meg:

Aulich Lajos – 57 éves tábornok, gazdag pozsonyi fogadós sarja.

Damjanich János – 45 éves szerb származású tábornok, hivatásos katona.

Nagysándor József – 45 éves tábornok, republikánus demokrata.

Török Ignác – 54 éves tábornok, várparancsnok, hadmérnöki tanár.

Láhner György – 53 éves tábornok.

Knezic Károly – 41 éves horvát származású tábornok.

Poeltenberg Ernő – 36 éves német származású tábornok.

Gróf *Vécsey* Károly – 42 éves lovassági tábornok.

Gróf *Leiningen* – Westerburg Károly – 30 éves német nemzetiségű tábornok, nagybirtokos.

Az aradi emlékhely körülményesen és kevesek által látogatható. A nehézség ellenére az utóbbi években a magyar zarándokok egyre többen róják le kegyeletüket a hősi emlékműnél. A budapesti polgárok a Batthyány-örökmécsesnél adóznak az elesett hősök emlékének.

A megemlékezések nem fejeződnek be Budapesten és Aradon, hanem folytatódnak a hősök szülőhelyein. Hősök pedig százával és ezrével voltak. Azokra a várfogságra ítélt meghurcoltakra és névtelenekre gondolok, akikről keveset írnak a történelmi kiadványok.

*

Celldömölk egyik iskolájának névadó hőse *Berzsenyi Lénárd*, aki 1848–49-ben a magyar honvédség tisztjeként méltó helytállással szolgálta a magyar szabadság ügyét.

Berzsenyi Lénárd nagy költőnknek, Berzsenyi Dánielnek harmadfokon unokatestvére. Nemesmagasiban született 1805. november 6-án. Soproni tanulmányai után katonai pályát választott. A császári és királyi lovasezredből tért haza 1848 nyarán 12 tiszttársával együtt, hogy a magyar nemzet függetlenségéért harcoljon. Győztes ütközetet vívott Sopronhorpácsnál, részt vett Görgey feldunai hadseregében Győr kiürítésében és a főváros átadásában. Majd Perczel Mór táborában, a tavasz folyamán pedig Poeltenberg tábornok parancsnoksága alatt harcolt. Vitéz helytállása érdemeiért gyorsan emelkedett a katonai ranglétrán. Vas megyében ő érte el a legmagasabb katonai méltóságot: ezredesi rangot kapott, huszárhadosztály-parancsnok lett.

Világosnál tette le a fegyvert. Ezután rá is a megtorlás várt. Haynau bírósága golyó általi halálra ítélte, amit 5 nappal később 18 évi vasban eltöltendő várfogságra mérsékelte.

A börtönbüntetést Olmützben töltötte 288 társával, akik között a legtöbben, szám szerint 107-en katonatisztek voltak. Börtönéveiben régi kedves időtöltésének hódolt: rajzolt és festett. Mintegy 41 kép iskolánk helytörténeti gyűjteményét gyarapítja immár 30 éve. A képek egy véletlen folytán 1963-ban kerültek elő a celldömölki főposta épületének padlásáról.

Az iskolába jövő látogatókat ezek a szépen keretezett, esztétikusan elhelyezett portrék, s mellettük feliratok, idézetek fogadják. A tárlókban Berzsenyi Lénárd levelezésének töredéke és a Berzsenyi-Janosits családtól kapott személyes tárgyak gazdagítják a gyűjteményt.

Névadónk 1886. szeptember 17-én halt meg, s a kemenesmagasi családi sírboltban nyugszik. Iskolánk vezetősége és az IDB tanuló-vezetői minden évben ezen a szeptemberi napon róják le kegyeletüket a családi kriptában.

Iskolánk falára szép kivitelű Berzsenyi Lénárd-dombormű került, ahol a megemlékezés és a koszorúzás évente a március 15-i ünnepséghez kötődik.

Hagyománnyá vált a névadónk emlékét ápoló leghosszabb rendezvénysor a tanév végén: a Berzsenyi-hét. Az egész iskola tanulóifjúságát megmozgató programok között vannak kulturális és sportrendezvények. Valamennyi betetőzéseként kerül megrendezésre a Berzsenyi-vetélkedő. Ezen adnak számot az osztályokat képviselő 4 fős csoportok, hogy mennyire ismerik a névadó életútját, a szabadságharcban betöltött szerepét, az olmützi nehéz éveket, megpróbáltatásokat.

Büszkék vagyunk arra, hogy Berzsenyi Lénárd tárgyi hagyatékának nagy részét mi gondozhatjuk. Igyekszünk birtokunkba venni azt a szellemi és erkölcsi hagyatékot is, amit ő és minden 48-as hős egész életével állít elénk.

Katonáné Erdély Györgyi
a Berzsenyi Lénárd
Általános Iskola
történelemtanára

ÉPÜLET
BÚTOR
KELETI ÉS NYUGATI AUTÓ
TRAKTOR
ÜVEGEZÉS
KÉPKERETEZÉS
Tükör, kirakat, hőszigetelt füstszínű üveg
VINCZE GYULA
Műhely: 9500 Celldömölk, Sági út 22. Tel.: 06–60/376-050

644

Mire szavaztak

Mindenre számítottam, csak arra nem hogy csendes a falu, hallgatnak az emberek. Izsákfa valójában nem falu, hanem Celldömölk egyik külső városrésze, ahol három héttel ezelőtt népszavazást tartottak a szétválásról. Okkal gondolta mindenki, hogy a többség arra szavaz, legyen Izsákfa újra önálló település, ha már egyszer a népszavazásig vitték az ügyet. Mégsem így lett. Igaz, mindössze három szavazaton múlott, de végül is a várt eredménynek éppen az ellenkezőjét hirdették ki: Izsákfa maradt Celldömölk városrésze. Ezután kaptunk olyan híreket, hogy – ha nem is a szó fizikai értelmében, de mégis – egymásnak esett a két tábor, az elszakadást támogatók és az azt ellenzők, s már-már attól lehet tartani, kettészakad Izsákfa.

S most íme: csend, hallgatás mindenütt. Talán megbékéltek azóta egymással az ellenfelek?

– Nemigen hozzák most már szóba a történteket – mondja **Bozzai Károlyné** boltvezető, aki Izsákfán született, de Nemeskocsba ment férjhez, ott is lakik. – Titkos volt a szavazás, senki nem tudja, hogyan voksolt a másik, értelmetlen bárkit is gyanúsítani. Én megértem azokat, akik az elszakadást támogatták, kudarc számukra ez az egész, de mit lehet tenni? Az idősebbek talán tudatlanságból, mások meg félelemből szavaztak nemmel a szétválásra. Pedig még a nemeskocsi polgármester is eljött az egyik falugyűlésre – Nemeskocs is nemrég vált el Bobától –, hogy elmondja az önállóság előnyeit.

Épp jókor lép be a boltba **Gáspár Imréné** kézbesítő. Minden nap járja a házakat, biztosan tudja, hogyan gondolkodnak az emberek.

– Ön mire szavazott?

– Nem mondom meg, ez az én titkom.

– Fél elmondani?

– Mitől félnék? Nem az a lényeg, hogy én mire szavaztam, hanem a végeredmény. Tudja azt mindenki, hogy jobb lett volna a falunak, ha önállóvá válik. Csakhogy nem mindegy, ki lesz a polgármester. Még a szavazás előtt beszéltem valakivel, aki már szóba jött polgármesterjelöltként, hát nem, ez így sehogy se lett volna jó. Én azt mondom, a szavazás nem a különválás ellen szólt, hiszen azt a nagy többség akarta, hanem a kivitelezés módja ellen. Azt bosszulta meg a nép, hogy csak keveseket vontak be a döntésekbe.

– Amit Ön mond, azt úgy értelmezem, hogy az elszakadás legfőbb szószólói ki akarták sajátítani a hatalmat, s a falu ezt nem engedte...

– Így is lehet mondani. Volt olyan, aki annak idején aláírta a népi kezdeményezést a népszavazásról, aztán meg ellene szavazott. Azt mondta, azért csinálta, hogy borsot törjön a képviselők orra alá.

– Ez kérem a falu szégyene, kidobtak hárommilliót az ablakon, azt sem érdemlik meg, hogy a kisujjamat mozdítsam értük – kapcsolódik be **Farkas Zoltán**, a városrész egyetlen képviselője a celli önkormányzatban. Mintha hirtelen a semmiből termett volna ott a bolt közepén. Indulata talán érthető, nem is nagyon leplezi. Ahogy ő mondja, húsz éve vezeti a falut, azelőtt tanácstag volt.

– Tavaly januárban alakítottuk meg a részönkormányzatot – folytatja –, azóta négyen, tehát testületileg intéztük a falu ügyeit. A társaim már akkor el akarták indítani a szétválást, de én azt mondtam, várjunk még, nézzünk körül alaposan, dolgozzuk ki a lépéseket. Most jött el az ideje a különválásnak, de láthatja, elszalasztották a lehetőséget.

645

Emberi sors(?)

Alsóságon sokan ismerik. Mindenki csak keresztnevén szólítja, a nénizést nem szereti, pedig az idő felette is eljárt. Már a 60-hoz közeleg. Az élet korlátozott lehetőségeket biztosított számára, hisz sem iskolája, sem munkahelye nem nagyon volt, csak a jószándéka.

Most bajban van.

Még a tél elején eladták azt a házat, aminek az egyik szobájában lakott, s neki ki kellett költöznie. Az épület homlokzatán most ez olvasható: „Privát italbolt".

Az önkormányzat akkor a segítségére sietett. Engedélyezte, hogy a szomszédban lévő, üresen hagyott iskola egyik termébe költözzön. Először félt a lakásnyi, 54 négyzetméteres helyiségben, aztán megszokta. Később már azt is mondta, hogy szeret itt lenni.

A nyarat gondtalanul töltötte, mindig rendet tartott maga körül. Mostanában egyre több ruhát vesz magára, s egyre gyakrabban mondja, hogy fázom.

Itt vannak a hideg napok, a kertek alatt már a tél.

A teremben van ugyan egy nagy cserépkályha, de az már elég rozoga. A helyiség befűtéséhez rengeteg tüzelő kellene. A cserépkályha fűtése is felelősséget jelent, könnyű a levegőbe repíteni.

Gyanítom, ezekkel a problémákkal nem tudna megbirkózni. Mi lesz vele a télen?

Nem tudom kinek kellene segíteni. Az önkormányzatnak? A hozzátartozóknak? Esetleg a kettőnek közösen?

Nem tudom. Csak azt tudom, ha itt marad a télre, megveszi az Isten hidege.

Völgyi

646

Alkalmi képeslap a barátságról

Celldömölk Város Önkormányzata egy különlegesen szép képes levelezőlapot jelentetett meg abból az alkalomból, hogy az olaszországi PAGNACCO városával testvérkapcsolatot létesített. A képeslap 1993. május 15-iki dátummal és BARÁTSÁG (AMICIZIA) felirattal jelent meg. Ábrázolja a két város címerét. A kedves figyelmességen túlmenően a ritkaságszámba menő levelezőlap érték a gyűjtők számára és a helytörténettel foglalkozóknak. Érdemes lenne nagyobb számban forgalmazni, bizonyosan nagy keletje lenne. A képeslapot ezúton mutatjuk be olvasóinknak.

Bár a két város szeptember 25-én kötött testvérvárosi szerződést, a képeslapon olvasható dátum nem tévedés. Akkor írták alá ugyanis a két város polgármesterei a kapcsolatfelvételről készült dokumentumokat Pagnaccóban. – A Szerk.

D.

a polgárok Izsákfán?

– Miért?

– Engem már nem érdekel ez az egész. Én többet nem fogok veszekedni a celliekkel, hogy több jusson Izsákfának. Majd meglátják ezek a szerencsétlenek, mi lesz a következménye a döntésüknek. A celli jegyzőnő azt nyilatkozta a népszavazás után, hogy a polgármesteri hivatal kapott egy piros pontot az izsákfaiaktól. Nem igaz kérem. Izsákfa kapott egy fekete pontot saját magától. Most majd megnézheti magát – int vissza a boltajtóból a képviselő, s már rohan is, nincs több ideje a beszélgetésre.

Horváth Gézáné nem titkolja, igennel szavazott a szétválásra, de a szavaiból úgy érzem, nem nagyon lepte meg a végeredmény.

– Biztos, hogy jobb lett volna külön, de csakis akkor, ha megfelelő embert találtunk volna polgármesternek. Gondolom, több jutott volna szociális segélyekre, meg egyéb támogatásokra, nem mondhatnánk, hogy előnyt élveznek a celliek a szociálpolitikában, de a nagy kérdés továbbra is az: ki lett volna a falu vezetője?

– Ezek szerint a népszavazáson nem is annyira a különválásról döntöttek, hanem az lebegett a polgárok előtt, vajon kik vezetik majd ezután a falut?

– A legnagyobb baj, hogy elvesztették az emberek a hitüket. Nem hisznek már senkinek, félnek minden változástól. Gondolom, úgy akarták elkerülni a nagyobb perpatvarokat, hogy arra szavaztak, maradjon minden a régiben.

– Azt mondták a falugyűlésen, én legalábbis úgy értelmeztem, hogy rosszabb nem lesz, ha megkapja a falu az önállóságot, de hogy jobb lesz-e, arra nincs garancia – kapcsolódik be **Mészáros Pál**, de ennél többet nem hajlandó mondani. Azt sem árulja el, hogyan szavazott. Egy idősebb asszony, **Rózsi néni** viszont rögtön rávágja a kérdésre, hogy a nemet húzta alá.

– Nincs nekem semmi bajom azzal, ahogy most van, minek ezen változtatni? A Zoli, a képviselőnk mindenben segít, ha a celli polgármesteri hivatalba kellett mennem valamilyen ügyben, ott is mellém álltak. Nem azon múlik a változás, minek hívják a falut, s főleg nem egy emberen múlnak a dolgok. Az uram is ezt gondolta, nem is ment el szavazni. A fiam meg éppen dolgozott azon a napon, ő se szavazott.

Alig esik szó arról, hogy Izsákfán nincs egyéb, csak egy óvoda és egy orvosi rendelő, ahol hetente egyszer rendel gyermekorvos, kéthetente a körzeti orvos. Úgy látszik, az intézmények létét vagy hiányát nem hozzák összefüggésbe a helybeliek az önállósággal. Ebből is arra lehet következtetni, a népszavazáson inkább vélt vagy valós személyi ellentétekre akartak pontot tenni. Hogy ez sikerült-e, nehéz megmondani.

A boltvezető közben arra biztat, beszéljek a fiatalokkal, hiszen az ő jövőjükről van szó. Igaz, mondja, most nem sokan vannak itthon, legtöbben csak vasárnap járnak haza és nem is igen foglalkoznak a falu dolgaival. Saját példáját hozza elő: a gyermekei úgy döntöttek, vállalják inkább a nehezebb terheket, mégsem a falujukban, hanem Alsóságon, azaz Celldömölkön építkeznek.

A kézbesítő is elsiet, sok a dolga, most várják az unoka születését. Ha más eredménnyel zárul az izsákfai népszavazás, talán ő lett volna az önálló Izsákfa első újszülött polgára. Így viszont Celldömölkön anyakönyvezik.

B. L.

647

Kulturális programok

KEMENESALJAI MŰVELŐDÉSI KÖZPONT

Október 9., szombat:
Kirándulás Klagenfurtba és Tarvisióba.
Indulás: hajnali 4 órakor a művelődési központ elől.
Részvételi díj: 1600 forint.

Október 13., szerda de. 10 órakor:
„Mesevár" – ovisdélelőtt.

Október 15., péntek du. 5 óra:
Csillagászati előadás.

Október 16., szombat:
Kirándulás Budapestre a Planetáriumba.

Október 20., szerda du. 2 óra:
„Kedvenceink" videón. Videofilm-vetítés kisiskolásoknak.
Fekete István: Téli berek.

Október 22., péntek du. 5 óra:
Káldi Lajos szombathelyi festőművész kiállításának megnyitása.
Megtekinthető: november 23-ig.

Október 30., szombat este 7 óra:
Színházi előadás. Kálmán Imre: Csárdáskirálynő.
Nagyoperett a veszprémi Petőfi Színház előadásában.
Belépődíj: I. hely 350 Ft, II. hely 300 Ft.

ÁDÁM JENŐ ZENEISKOLA

A celldömölki Ádám Jenő Zeneiskolában működő Zenebarát Kör 1993/94. évre is hangversenybérlet-sorozatot állított össze. A hangversenybérletek ára 200 forint, amit 1993. október 15-ig lehet megvásárolni a Zeneiskolában.

Október 16., szombat, este 6 órakor:
A kőszegi Haydn Vonósnégyes hangversenye.
A hangverseny előtt nyílik meg Hetényi József helytörténeti kiállítása, amely november 15-ig tekinthető meg.

Október 25., hétfő este 6 óra:
Az Ádám Jenő Zeneiskola tanulóinak első növendékhangversenye a kamarateremben.

648

Vasi József

Októberi meditáció

Csendesen csordul a lágy-sárga napfény.
Aléltan hallgat a sokszínű lomb.
Megőszült legelőn kószál a jószág,
s csak néha csendül a marha-kolomp.

Nyári hevével még féltve, szeretve,
beteg levelét hogy őrzi az ág.
Messziről hallja, hogy lép a nagy-álom,
s hósírba borul az őszi világ.

De itt a szántón, amíg a szem ellát,
barna dunyhában már ébred a mag.
Fejére húzva majd hótakaróját
őrzi a létet ott lenn hallgatag.

Mulass csak lelkem a nap melegében.
Verseden is még hadd süssön a fény!
Lehet, holnapra sok pasztell-szín álmod
is vég-nyugalomra hajlik szegény.

Élvezd az ősz-mát. Holnapba ne borzadj.
Nem teneked szól a messzi harang.
Figyelj azért. Hah! Ott fenn. A magasból
búcsúzva hull le a vadliba-hang.

Répcelaki takarékszövetkezet: két önálló kirendeltség Celldömölkön

A fél város az ügyfelük

Egy éven belül két kirendeltséget nyitott Celldömölkön a Répcelak és Vidéke Takarékszövetkezet: egyet a belvárosban, egyet pedig Alsóságon. Ennek mindössze négy éve, de könnyen elképzelhető, hogy a város lakóinak fele legalább egyszer megfordult már valamelyik takarékszövetkezeti kirendeltségen.

– Közkívánatra „telepedtünk le" Celldömölkön – mondja **Farsang Vendel**, a répcelaki takarékszövetkezet igazgatóságának elnöke. – Hívott bennünket az egykori tanács, de a lakosság részéről is tapasztaltunk olyan megnyilvánulást, hogy szívesen látnák az egységeinket Celldömölkön. Szinte a semmiből hoztuk létre a kirendeltségeket.

– A „meghíváson" túl mi vezérelte Önöket?

– Celldömölk munkásváros, a dolgozói rétegek nálunk, a banki forgalomban jelentős figyelmet érdemelnek. Másrészről a városban mindig is volt egy nem elhanyagolható iparos közeg, amiből arra lehetett következtetni, hogy az újabb lehetőségek nyomán erősödni fog a vállalkozói réteg. Az eredményeink lényegében azt mutatják, hogy a várakozásunk beigazolódott. Három év alatt mindkét kirendeltség utolérte a harminc éve nyitott egységeket betét- és kölcsönállományban egyaránt.

– Miért nyitottak szinte egyszerre két különálló, egymástól független egységet?

– Részben azért, mert erre volt igény, másrészt úgy számoltunk, hogy a központ városias jellege, illetve Alsóság falusias mivolta más-más igényeket jelent, illetve ezek jól kiegészítik egymást. Vállaltuk a dupla költséget a kétszeres jövedelmezőség reményében, s most már azt mondhatom, jól tettük.

– A szövetkezet korábban elsősorban a tagokra épített. Celldömölkön könnyű volt a tagtoborzás?

– A kérdésre azért nehéz válaszolni, mert ebben az irányban nem fejtettünk ki jelentősebb propagandát, a városban mégis meghaladja a négyezret a takarékszövetkezeti tagok száma. Az utóbbi másfél évben már semmilyen takarékszövetkezeti szolgáltatást nem kötünk a tagsági viszony meglétéhez, ilyenformán ennek nincs különösebb jelentősége. A tagok részéről persze nem közömbös, mennyi osztalékot fizetünk. A tavalyi gazdasági év eredményei alapján 26 százalék volt az osztalék, azt megelőzően pedig 30 százalék. Több mint hétmillió forint van részjegyben, osztalékként a legmagasabb betétkamatot ki tudjuk fizetni.

– Miért népszerűbb a takarékszövetkezet fogyasztási kölcsöne, mint más bankoké?

– Összehasonlításokat nem szeretek tenni, inkább a tényeket mondom. Az utóbbi egy évben Celldömölkön egyik-egyik egységünk 40 millió forintot folyósított fogyasztási kölcsönként, ez nem kis összeg. Aki bemegy mondjuk a bútorboltba, kitölti, aláírja a kölcsönigénylő lapot és már viheti is a vásárolt árut. Gyors és egyszerű az ügyintézésünk, az ügyfél szinte észre sem veszi, hogy banki kapcsolatba lépett velünk. Elég hosszú nálunk a törlesztési idő, értelemszerűen alacsonyabb a havi törlesztőrészlet, ez nyilván jelentősen befolyásolja a lakosság döntését, amikor a takarékszövetkezet fogyasztási kölcsönét veszi igénybe. Kezdettől fogva támogatjuk a lakásépítést és -vásárlást. Kirendeltségenként évente 8–10 lakásvásárláshoz nyújtunk kölcsönt Celldömölkön, talán ez sem kevés. Sajnáljuk, hogy a használt lakások vásárlásánál megszűnt a szociálpolitikai kedvezmény, emiatt az ilyen jellegű forgalom visszaesett. Tárgyalásokat folytatunk viszont az önkormányzattal arról, hogyan tudnánk közösen új lakásokat építeni Celldömölkön. Ha sikerül megvalósítani az elképzeléseket, nem lehetetlen, hogy néhány éven belül új lakásokat is értékesítünk.

– Korábban említette, hogy számítottak az egyre növekvő számú vállalkozók érdeklődésére.

– Így van, s ezzel kapcsolatban is eredményekről tudok beszámolni. Száz körül van azoknak a vállalkozóknak a száma, akiknek a számláját vezetjük. Negyven vállalkozónak adtunk eddig kisebb-nagyobb kölcsönt tevékenysége megkezdéséhez, fejlesztéséhez. A hitelek nagysága félmilliótól ötmillió forintig terjed. A kezdetekhez képest mára kicsit szigorúbb a hitelbírálat, de még így is viszonylag könnyen lehet nálunk vállalkozói hitelhez jutni. Részben azért is, mert van kellő mennyiségű szabad pénzeszközünk. Ha a vállalkozó 20–25 százalékos saját erővel rendelkezik, bízhat benne, hogy hozzájut a kért hitelhez. Örömmel mondhatom, hogy az általunk segített vállalkozások többsége stabil, így – végtére is – van némi szerepünk abban, hogy Celldömölkön fejlődik az ipari és a kereskedelmi magánvállalkozói hálózat.

– Milyen új szolgáltatások bevezetését tervezik?

– Várhatóan jövő januártól bevezetjük a folyószámla-hitelezést, ami talán tovább könnyíti a folyószámla-tulajdonosok időnként jelentkező pénzügyi problémáinak áthidalását. Celldömölkön egyre élénkül az idegenforgalom, célszerű tehát, hogy lépéseket tegyünk a devizaforgalom megindítására a takarékszövetkezeteknél. Ehhez persze nem elég a szándék, egyéb feltételeket is teljesíteni kell.

– Kérem, mondjon néhány szót a lakossági forgalomról!

– Celldömölkön évente átlagosan ezer ügyfél fordul meg egyik-egyik egységünknél. Van ugyan, aki csak a lottóját hozza be, de őt is ügyfélnek tekinthetjük, hiszen minél gyakrabban jön, annál jobban megismerkedhet a takarékszövetkezet szolgáltatásaival. Talán nem véletlen, hogy meglehetősen sok magánszemélynek van Celldömölkön átutalási betétszámlája a két takarékszövetkezeti kirendeltségen. Bár más bankokban azt mondják, nem érdemes ezzel foglalkozni, a mi tapasztalatunk az, hogy igen is szükség van az átutalási betétszámlák forgalmára. Ha pénzügyileg nem is mutatható ki ezzel összefüggésben számottevő eredmény, mi azt mondjuk, jöjjön csak az ügyfél, mi szívesen látjuk, örömmel foglalkozunk vele, hiszen az átutalási betétszámla tulajdonosából könnyen lehet más banki szolgáltatást is igénybe vevő ügyfél.

– Nem okozott eddig problémát a Celldömölk és Répcelak közötti távolság?

– Komolyabb gondunk nem volt, de nagyon örülnénk, ha a jelenlegi telefonhelyzet végre megváltozna. Az automata kapcsolási rendszer hiánya bizony megnehezíti kissé a kapcsolattartást. Most dolgozunk a takarékszövetkezet egészét átfogó számítógépes rendszer kiépítésén, de ez is csak megfelelő telefonhálózattal működtethető a kívánt módon. Egyébként azt kell mondjam, a kirendeltségek önállóságából fakadóan nincs távolság Répcelak és Celldömölk között.

(X)

650

Vörösmarty látogatása Dukán

A helytörténettel rendszeresen foglalkozók körében komoly törekvések vannak arra nézve, hogy szűkebb pátriánk, Kemenesalja irodalmi hagyományait összegyűjtsék és közhaszonra közzé is tegyék. Szeretnénk az alábbiakban némi adalékkal szolgálni, amely érdeklődésre is számíthat. Vörösmarty dukai látogatása Stettner György révén esett meg, aki Dukában született, de sajnos nincsen kellő súllyal értékelve sem szülőfalujában, se megyénkben. Csupán Dukai Takács Juditot emlegetik és tartják számon, holott a Fenyéri Gyula álnéven, majd Zádor György néven író s irodalmár, jogtudós és professzor, s a hétszemélyes tábla bírája a maga korában jóval ismertebb volt országszerte. A maga korában az Aurora-kör oszlopos tagja, a Kisfaludy Társaság alapítóinak egyike, Kazinczy, Bajza, Vörösmarty személyes jó barátja, kritikusa. Az ő hathatós szorgoskodása segítette hozzá Kresznerics Ferencet, a tudós alsósági plébánost ahhoz, hogy nevezetes szótárát kiadják. Kezünkben volt egy 1831-ben Pesten február 20-án keltezett levele, melyben a Vas megyei Tekintetes Karokat és Rendeket arra kéri, ösztönzi, hogy a nagy szorgalommal „vas türelemmel és a legmélyebb nyelvismerettel készített s a legszerencsésebb foganattal is végzett" munkának a kiadását segítsék elő, hogy annak első része a „Medárdi Pesti vásárra" kibocsátható legyen. Írja azt is, hogy Kresznerics „Magyar-deák nagy szótára kiadását ...oly karba tétettem ... melly már sajtó alatt is vagyon." Ennek a ténynek mára, s minden korra szóló fontos üzenete is van.

A mindig szabadabb szellemben és haladóbb gondolkodásra nevelő pápai református kollégium professzora, a jogtudós irodalmár kritikus pártfogásába veszi az alsóságra száműzött nagy tudóst és írót, a katolikus plébánost, és a fiatalabb kortárs tüzével harcol, dolgozik a maga korában fontos mű megjelentetésén. Nincs felekezeti ellentét vagy féltékenység! És ez az igazi ökumené! Ezt a háromnevű embert, Fenyéri-Stettner-Zádor Györgyöt Pápáról, a református kollégium jogi tanszékéről Deák Ferenc hívta el a kiegyezés utáni időszak legfelsőbb bírósága, a hétszemélyes tábla bírájává és így szolgálta a hazát élete végéig.

Mindezeket dióhéjban el kellett mondanunk, mert úgy gondoljuk, nagy hasznára van és lesz mind az olvasók számára, mind pedig az irodalmi hagyományok forrásanyagának teljesebbé tétele számára. *Sőt, tán szülőfaluja is ráébred tiszteletére!!*

Zádor és Kazinczy levelezésében az 1823. év végén bukkan föl Vörösmarty neve: „S hát az a derék, igen derék Vörösmarti. Ha kiből, belőle várok igen sokat. Édesség és ami igen sok, érettség ömlött el dolgozásán." Zádor is Fábián Gáborhoz írott levelében hasonlóan nyilatkozik: „... a derék Vörösmarty édes dalai (kiből Kazinczyval együtt én is sokat várok)." Ekkor még Zádor és Vörösmarty személyesen nem ismerték egymást. Mindketten a haza más-más tájain laktak, és a későbbi barátság szálait a korabeli irodalmi lapokban megjelenő alkotások fűzögették. A személyes ismerős ekkor még a nagy „rokon", Berzsenyi és Malvina (Dukai Takács Judit). „Hogy Berzsenyi megint kezdi magát a Publicumtól hallatni, örvendetes jelenet. Minap személyes szerencsém lévén hozzá, a Tekintetes Ur ismeretségébe jutásomon nagyon örült. Hypochondriájából már egészen kigyógyult s most amint beszéllé Magyar Poeticát dolgozik prosában. Tudván azt, hogy midőn Hypochondriájába esett correspondentiáit félbeszakasztotta: remélhetem talán, hogy én leszek olly szerencsés a Tekintetes Urral egy jeles Epigrammáját megismertetni, mellyet ezennel közlök. (Zádor ekkor Berzsenyi Napoleonra című kéziratát küldte el Kazinczynak! – a Szerk.) Malvina általam izeni idvezletét s alázatos tiszteletét: legszebb örömei közé számlálja azt, hogy a Tekintetes Urnál még emlékezetben vagyon." Zádor ekkor még Dukán lakik és 1824-ben költözik fel Pestre, hogy ott biztos állásba kerüljön, „kenyérnyujtó hivatalról" gondoskodjék. Ekkor kezdődik Vörösmartyval szorosra fonódó barátsága. Erre bizonyság az a levél, melyet Vörösmarty még Dukába címez neki 1824. szeptember 29-én keltezve Börzsönyből, kedves Barátom megszólítással. „Olly bizodalommal, hogy már Dukában van, meginditom oda levelemet: fogadja el bizonyságául azon barátságnak, mellyen én különösen örvendek, s hogy tartós legyen szivemből óhajtom." Ebben a levelében küldi el előzetes bírálatra Dukába Zádornak a Zalán futása című nagy művének előbeszédét, „első készületben", melynek megírására Zádor ösztönözte. A továbbiakban így ír: „Reménylem novemberben lesz szerencsém barátom uramhoz Pesten: addig is Fábián barátommal együtt a rohanó seregek istenének ajánlom, barátja Vörösmarty Mihály." A két férfi barátsága egyre mélyül, s egészen bensőséges. Erről tanúskodnak a későbbi levelekben olvasható megszólítások: Édes Lelkem Barátom; Kedves Gyurim; Édes Miskám – s elárulják kettejük őszinte, szívből jövő, mély lelki kapcsolatát.

A dukai látogatásról Zádornak Kazinczyhoz 1827. szeptember 28-án írott leveléből olvashatunk: „Én a tavasznak és nyárnak nagy részét utazásban töltöttem. Május utóján indultunk el Cséprő́l Vörösmartymmal; Pannónhalmon és a Pázmándi magányban Horváth Endre s Guzmics szobájában gyönyörrel szemléltük a Tekintetes Ur olajfestékü képét, mellyben én sok hasonlatot találtam a John metszetéhez. Pápán Pápaynak már csak temetésére értünk. *Dukában testvéremet,* s Kehidán a Szala mellett Deák barátunkat látogatók meg... Junius 15. d. valánk Sümegen Himfynél s valami két órát töltöttünk vele. Vörösmarty Julius elején jöve meg Pestre s az óta szállásomon mulat ... Én sok szép órákat köszönök a nálam mulatásának."

Zádort és Vörösmartyt, e két ragyogó szellemiségű férfit és családjukat, az állandó hőfokon áradó szeretetnek a melege tartotta össze sírig tartó kapcsokkal. Ez nem csupán a gyakori levélváltásokban, de a személyes családi otthonukban való látogatásokban is megnyilvánult. Költőien szép megfogalmazása Veres Péternek az, hogy „az író, a költő a szellemi énekkar énekese". Elmondhatjuk azt, hogy a két jó barát közül nem csupán Vörösmarty, hanem Zádor György is ennek a ragyogó szellemi énekkarnak volt egyik dalosa, mely a múlt század, a reformkor első évtizedeiben belezengte a nemzet szívébe, lelkébe, tudatába a magyar nyelv szeretetét, öntudatra ébresztve magyarságát, megalapozva hitét a jövendőjében.

Nádasdy Lajos

651

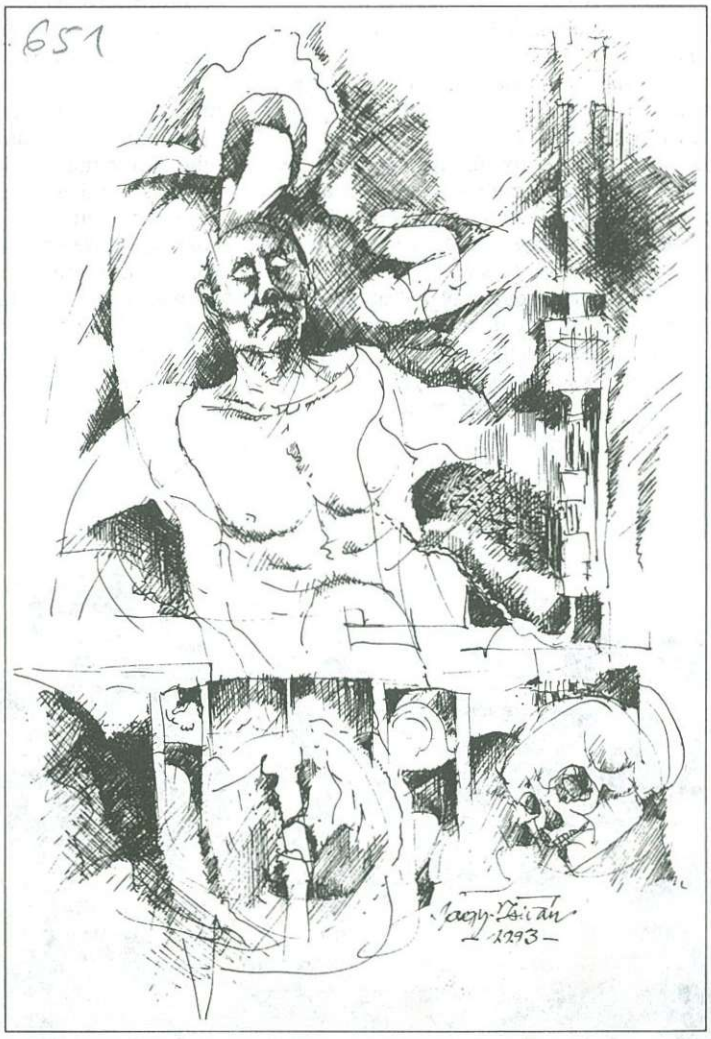

Nagy István: Szenvedő ember.

652

Celldömölki Autójavító: jön a VW és az Audi

Túl a privatizáción – úton a világszínvonal felé

A gyermek még szinte meg sem született, de a szülei máris szerettek volna megszabadulni tőle. Nem csoda, hogy bár még csak óvodás korban van, sorsát mégis leginkább a hányattatott jelzővel lehet illetni. Mielőtt azonban bárki egyértelműen a szülőkre hárítaná a felelősséget, lássuk, mi minden történt az utóbbi négy évben a Celldömölki Autójavító Vállalatnál, ugyanis „róla" van szó.

– Két évvel a szerviz megnyitása után önálló állami vállalat lettünk – mondja Bóka István, aki kezdettől fogva igazgatja a céget. – Érthető, hogy egyik alapítónk, a Pápai Autójavító Vállalat szívesen megvált tőlünk, hiszen így megszabadult attól a hétmillió forintos beruházási hiteltől, ami az épületet terheli. Nem érdektelen megjegyezni, hogy akkor alig 12 millió forint volt az éves bevételünk.

– Közben jött a privatizáció, ami elől nem lehetett kitérni.

– Igen, ez tulajdonképpen a rendszerváltásból következett. A munkásgyűlés 1991. január 5-én úgy döntött, hogy erre az úgynevezett vállalati kezdeményezésű önprivatizációs modellt választjuk. Így lényegében megszabadulhattunk a privatizációra telepedett hiénáktól, magunk választhattunk szakértő céget, amelynek a tevékenységéért lényegében nem kellett fizetni. Nem titok, a Dunaholdingról van szó, amelynek a munkájával elégedettek vagyunk.

– Mennyi idő alatt készült el a privatizációs terv?

– Tavaly májusban már be is adtuk az Állami Vagyonügynökségnek. Az első lépésben a vállalat átalakítását kellett megvalósítani, így lettünk tavaly júniustól korlátolt felelősségű társaság, amelynek egyetlen tulajdonosa az Állami Vagyonügynökség volt.

– Következett az állami vagyon értékesítése, azaz a valódi privatizáció?

– Az állami üzletrész eladására nyilvános pályázatot hirdettek meg idén januárban. Viszonylag rövid ideig, alig egy hónap alatt lehetett vásárlási szándékkal pályázni. A kezdet kezdetétől szó volt a dolgozói kivásárlás lehetőségéről, de a munkavállalók több esetben úgy nyilatkoztak, hogy lemondanak a tulajdonszerzés lehetőségéről.

– Az eddig elmondottak – ha nem is minden részletében tényszerűen, de nagyjából – ismertek a celldömölkiek előtt. A pályázat kimeneteléről már kevesen tudnak.

– Valóban így van, én magam is sokféle variációt hallottam a pályázatról, a legtöbb légből kapott. Tény, hogy a főkönyvelő, Berghoffer Sándorné és jómagam úgy döntöttünk, hogy megpróbálunk pályázni, lehetőleg nem engedjük idegen kézbe a tulajdonjogot. Máig nem tudom, voltak-e más pályázók rajtunk kívül, s ha voltak, milyen összeget ajánlottak, tény, hogy a mi pályázatunkat fogadták el.

– Ezek szerint a Celldömölki Autójavító és Szolgáltató Kft. két tulajdonosa Berghoffer Sándorné és Bóka István.

– Így áll a dolog. Márciusban írtuk alá a tulajdonátruházási szerződést, fele-fele arányban lettünk tulajdonosok. Az sem titok, hogy egzisztenciahitelből vásároltuk meg a kft.-t.

– A dolgozók teljesen kimaradtak a tulajdonszerzésből?

– Miután megnyertük a pályázatot, a dolgozóknak újra írásban kellett nyilatkozniuk. Elvileg lehetőségük lett volna a tulajdonszerzésre, de erről ismételten lemondtak.

– Végre tehát nevén nevezhető tulajdonosa van a cégnek. Hogyan tovább?

– A dolgozóknak azt ígértük, mindenki megőrizheti a munkahelyét, azaz a megélhetés lehetősége valamennyiük számára adott. A teljes létszámunk jelenleg 34, eddig mindössze két embert kellett elbocsátani, hármat viszont fölvettünk. Teljesítménybérben dolgoznak, a fizetés – celli viszonylatban – a középszintnek felel meg. Két műszakban dolgozunk. Ezek ma a tények, úgy is mondhatnám, ezek az alapok a továbblépéshez, a fejlesztéshez. Attól, hogy nevén nevezhető tulajdonosai vannak a cégnek, még nem jutottunk ötről hatra. A fejlesztéshez tőkére van szükség. Először bankokhoz fordultunk, de egyet sem találtunk, amelyik hajlandó lett volna befektetni, pedig komoly üzleti tervet tettünk le az asztalukra. Olyan is előfordult, hogy visszajelzésük alapján azt kell hinnem, egyszerűen komolytalanul vették a dolgot. Azután a szakmai befektetők körében próbálkoztunk, volt olyan vállalkozó, aki hajlandóságot is mutatott, de végül nem állt komolyan az ügyhöz. A reményt mégsem adtuk fel, így jutottunk el a Magyarországon már nem csupán az építőipari, hanem az autókereskedelmi tevékenységéről is jól ismert, osztrák székhelyű LEIER vállalkozáshoz. Már szeptember 19-én alá is írtuk az új társasági szerződésünket, amelynek lényege, hogy a LEIER–MÁRTON Holding Kft. és a LEIER O.H.G. több tízmillió forintos törzstőkeemeléssel társult vállalkozásunkhoz.

– Ez azt jelenti, hogy Ön és a tulajdonostárs főkönyvelője rövid időn belül „kishalak" lesznek abban a vállalkozásban, amelyiknek egyedüli tulajdonosai voltak?

– Valóban így néz ki a dolog, hogy kisebbségi tulajdonosok leszünk, de csak ennek árán remélhetjük a valóban komolyabb fejlesztést.

– Szólna erről bővebben?

– Megkezdődhet az épület rekonstrukciója, amelynek nyomán a szerviz alapterülete a duplájára nő és kialakítunk egy 210 m^2-es autószalont is. Itt nyugati gépkocsik világszínvonalú márkakereskedése és szervize létesül. Már elkészültek a kiviteli tervek. Ez a fejlesztés egyik iránya. Másrészről az eddigieknél még teljesebb körű szolgáltatást nyújtunk az ügyfeleknek, már engedélyeztetés alatt van a nyugati típusú személygépkocsik vizsgáztatása, valamint lényegesen bővül az alkatrész-kereskedelem is. Néhány hónapon belül világszínvonalú lesz az egykori kis autójavító, mert fejlesztéseinket az idén be akarjuk fejezni.

– Mennyiben érinti a dolgozókat a fejlesztés?

– A követelmények nyilvánvalóan magasabbak lesznek, ám a munkavállalók többsége ezeknek is megfelel. Új dolgozókat is felveszünk, előnyt jelent majd a nyelvtudás és a kereskedelmi ismeret. Valószínűleg nyújtott műszakban, reggel héttől este hatig dolgozunk a hét hat napján.

– Hány ügyfelük van jelenleg?

– Az idén háromezernél több autótulajdonos fordul meg nálunk, hetven százalékuk állandó, visszatérő ügyfélnek számít. Csak a kispénzű ügyfeleinket veszítettük el, akik ma semmilyen szervizbe nem járnak, hanem barkácsműhelyekben javíttatják – szerintem helytelenül – az autójukat. A szervizt egyébként nemcsak Celldömölkön és a város közvetlen környékén ismerik, hiszen Répcelakról, Sárvárról is sokan ide hozzák a járművüket. Sőt: vannak budapesti ügyfeleink is, akik nyári szabadságuk alatt évről évre ide járnak autót javíttatni. Ha megkezdjük a kereskedelmi tevékenységet, ügyfeleink száma várhatóan megsokszorozódik. Mi mindent el fogunk követni, hogy aki ide egyszer behozza az autóját vagy tőlünk vásárol, szívesen jöjjön vissza mindig.

653

Természetvédelmi MOZAIK

A százados molyhos tölgy hat perce

A történelmi eseményhez is kapcsolódó sághegyi Vár út (az egyetlen út, amely felvezet a kráterhez) felső szakaszának oldalán él egy ránéztében is különleges fa: a MOLYHOS TÖLGY (QUERCUS LANUGINOSA). A szépemlékű Molnár Pista bácsi szőlője szélén található. Eltűrte ezt a furcsa törzsű fát, hisz törzsével, gyökereivel védte a partot a leomlástól, az eső folyásától. A hegy hetven kiemelkedő védendő növényzetének „egyénisége" a molyhos tölgy e természetvédelmi területen.

Gyakran felsivít a motorfűrész a hegy erdős, fás lejtőin. Sokszor joggal az elszáradt diófák, akácok kivágására, de előfordul a gondatlan irtás is. Ezért felmerülhet a mostani emberben, hogy minek ide ez a minden mástól elütő, furcsa törzsű fa? A motorfűrészes embernek nem lehet gond a százados fa kivágása, feldarabolása. Régi technikájával elbajlódhatna napokig, vagy neki sem állna. Az egyik napon – miután nagyjából ágait szegte a fáknak, egy kivételével, amely égnek és kegyelemnek tartotta karját – méregeti a markáns törzs fűrészelési lehetőségeit. Ekkor érkezik a favédő, szép jó napot kívánva, hozzátéve: mit csinálsz, te jó ember? Kiveszem ezt a torzót, ezzel bajlódom, de percek kérdése az egész – mutatja sivító hangú modern fűrészét. A favédő rimánkodásra fogja a szót. Ne bántsad ezt a fát, századok tanúját, a hegy büszkeségét. S elmagyarázza a molyhos tölgy jelentőségét, kegyelmet kérve neki. Köszönöm – mondja a motorfűrészes ember, térde mellé „ejtetve" a szerszámát. Ha ezt tudom, akkor rá se gondolok, hogy kivágjam. Már csak hat perc, ha később érkezik, akkor megtörténik az irtás.

Még egy kicsit alakított a fán, mellőzve az újabb sebek károsítását. Példás egyezség volt! Pedig nem is gondoltak talán Széchényi igaz nagy mondására: „... kiirtva a százados tölgyet, csak századok adhatják vissza azt..."

Köszönettel és jó érzéssel példaként is jegyezhetjük a favédő és a motorfűrészes ember esetét, a százados tölgy megmentésének hat percét. Valamit ez is mondhat a kor emberének, erdőket kaszabolóknak, Dunát terelőknek, kis és nagy tavak eltüntetőinek, madarak lövöldözőinek, a földünk értékeiért felelős mindenkorok emberének.

Dala József

654

ILLYÉS GYULA

A lápi tölgy száradása

Fújta az erdőt a szél,
fújt végül hét fát a szél,
fújt ezután hat fát a szél
öt fát a szél,
aztán csak hármat,
két fát a szél
erdőnek elég erővel,
aztán csak egy fát,
aztán csak őrült egymagát
űzve a szél.

✧ SPORT ✧ eredmények – események ✧ SPORT ✧

655

A hónap játékosa: Csákvári Zsolt

Edzői értékelés és a házi góllövőlista állása alapján egyaránt **Csákvári Zsolt** lett a megyei labdarúgó-bajnokság „negyede" után a CVMSE legjobb játékosa.

– Mennyire volt szokatlan a megyei bajnokság színvonala az NB II után?

● Két évig rúgtam a labdát a Sabariában, de tavaly félévkor már tudtuk, hogy pénzhiány miatt megszűnik a szakosztály. A megyei bajnokság teljesen más világ: jóval alacsonyabb az iram. Úgy érzem, hogy hamar megszoktam és felvettem a ritmust.

– Hátvédként 7 meccsen 8 gól nem akármilyen teljesítmény!

● Góljaim fele pontrúgásból született, jó rúgótechnikámnak köszönhetően. Jóval erősebb iramú mérkőzéseken játszottam a magasabb osztályban és nincsenek a csapatban kötött posztok, ezért van időm és energiám a támadások befejezéséhez is felzárkózni. Így adódnak a gólszerzési lehetőségek.

– Elérheti a csapat a bűvös 100 rúgott gólt?

● Nem arra figyelünk, hogy hány gólt rúgunk, hanem a két pont begyűjtése a legfontosabb. Ha látványos, „nézőcsalogató" játékkal, akkor annál jobb.

– Hazai pályán néha akadozik a gépezet...

● Nagy az elvárás: itthon szinte mindig kötelező a győzelem. Az ellenfelek betömörülnek a kapujuk elé, s nehéz feltörni a védelmüket. Idegenben jobban megy nekünk, hiszen kontrákra építhetünk, ami kifejezetten fekszik a csapatnak. A Bük elleni celli fiaskó – ha lehet így mondani – még jókor, a bajnokság legelején jött. Azóta zsinórban négyszer nyertünk.

– Kisvárosi szinten kiemelkedően magas a nézőszám, sokszor az ezret is meghaladja. A kitűnő kezdés után magasra került a mérce sokak szemében. Személyesen mit vár a bajnokságtól?

● Az egyénileg jól képzett játékosokból egységes csapatot kell kialakítani. Szerintem a Sárvári Kinizsi, a Kemenesalja és közöttünk dőlhet el a bajnoki cím. Lehetnek az együttesnek nehezebb időszakai, de a celli közönség támogatására talán éppen akkor lesz a legnagyobb szükségünk!

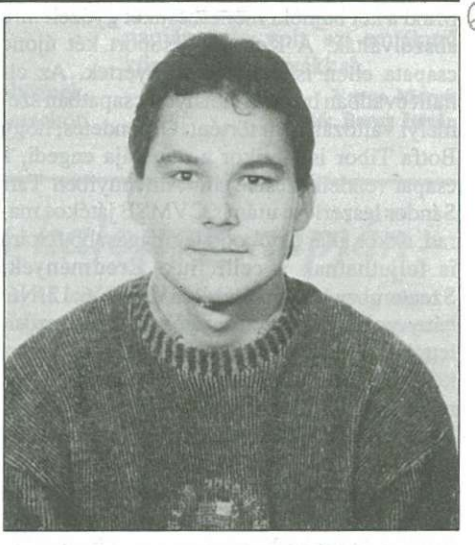

N. T.

✧ *SPORT* ✧ eredmények – események ✧ *SPORT* ✧

656 *„Nekem a kézilabdázás a hobbim"*

Bemutatjuk Kósa Ottót, a CVMSE játékos-edzőjét

Mérkőzés előtti este. Jókedvű társaság tartja edzését a celli szakmunkásképző tornacsarnokában. Nagyon is érthető, hiszen az NB II-es kézilabda-bajnokságban a CVMSE öt forduló után veretlenül, 9 ponttal áll. Itthon győztek – többek között – a volt NB I B-s Hargita KC, idegenben pedig a tavalyi bronzérmes Mecseknádasd ellen. A gyakorlás után váltottunk néhány szót **Kósa Ottó** játékos-edzővel, aki nemrégiben ünnepelte 34. születésnapját.

– Ön Szombathelyen él. Nem fárasztó a heti két edzésre és a mérkőzésekre történő utazgatás?

✦ Nekem a kézilabdázás a hobbim. Megszoktam, hogy különböző szinteken, de immár közel két évtizede minden hétvégén mérkőzésem van. Amíg sikeresen szerepel a csapat, és ilyen sokan vesznek részt edzéseken mint ma is – addig örömmel vállalok minden fáradságot.

– Melyek voltak e hosszú játékosmúlt legemlékezetesebb állomásai?

✦ Az utóbbi 10 esztendőt illetően 1982-től 1985-ig a Várpalotai Bányász első osztályú csapatában játszottam, majd 2 évet Tapolcán az NB I B-ben. Ezután Ausztriában kézilabdáztam előbb a másodosztályú Grazban, később 4 esztendőn át a harmad- és negyedosztály között ingázó Hartbergben már játékos-edzőként. Celli kapcsolatom innen fakad, hiszen Bakó István együttesével többször játszottunk odavissza alapon. A tavalyi idényben a Szentgotthárd bajnoki ezüstérmes csapatának a játékosa voltam.

– Ellenfélként, testközelből miként vélekedett a celliekről?

✦ Három bajnokesélyes együttes volt: elsősorban a CVMSE és a Tanárképző, valamint titkos befutóként a Vonyarcvashegy. Az utóbbi társaság lett az aranyérmes... Fenntartom azt a véleményemet, hogy játékosállomány tekintetében és a lehetőségek szempontjából változatlanul a celliek a legjobbak. Érthetetlen volt számomra a tavaszi gyenge szereplésük.

– Villámrajtot vettek a bajnokságban. Minek tulajdonítható a jó kezdés?

✦ Rendszeresen 15–17 ember vesz részt az edzéseken és a becsületes felkészülés mindig meghozza az eredményét. Az 1991-es 4. helyezett társaság Skriba Zsolt kivételével újra összeállt, és megítélésem szerint nem csupán 2 évvel idősebben, hanem egyre érettebben is játszanak. Valódi csapattá kezdenek kovácsolódni, hiszen ha egy-egy kulcsember hiányzik, akkor a többiek is képesek megfelelő pótlásukra. Hihetetlenül fontos, hogy a kiegészítő emberek sem érzik magukat háttérbe szorítva. Az első 5 fordulóban tudásunknak megfelelően szereplünk, s mint ilyenkor szokásos, a jó csapathoz a szerencse is mellé szegődött. Szerintem jó a sorsolásunk, bár vannak új csapatok (4 feljutó és a kiesett Hargita), akiknek a játékerejét még nem igazán tudom megítélni.

– Milyen folytatással lenne elégedett?

✦ Hivatalosan az 1–6. hely valamelyikét tűzték ki az együttes elé, de remélem, hogy megnőtt a játékosok étvágya... Elképzelhetőnek tartom, hogy szinte kettészakad a bajnokság mezőnye, és 7-7 csapat fogja alkotni a felső- és az alsóházat. 13 mérkőzésből 20-21 ponttal már elégedett leszek. Ez az 5-6 pont veszteség az első öt hely bármelyikét jelentheti. A felkészülési időszak 9 edzése és egy tornája nagyon kevés volt, ezért mérkőzésről mérkőzésre kell formálni a csapat játékát az ellenfél ismeretében. Szurkolóink sokat segíthetnek a minél jobb szereplés elérésében sportszerű buzdításukkal. Megfelelően kell motiválni a játékosokat a cél érdekében, és akkor a siker sem marad el!

Németh Tibor

657

Asztalitenisz

Szeptember 11-én rajtolt az NB III-as csapatbajnokság. A CVMSE asztaliteniszezői nem maradtak el a kézilabda- és labdarúgócsapatok jó kezdésétől. Kitűnő rajtot vettek. Mind a két bajnoki mérkőzésüket győzelemre abszolválták. A Kehrling csoport két újonc csapata ellen iskolajátékkal nyertek. Az elmúlt évadban bronzérmet nyert csapatban személyi változás nem történt. Örvendetes, hogy Botfa Tibor is, amikor a munkája engedi, a csapat rendelkezésére áll. Amennyiben Tarr Sándor leszerlése után is CVMSE játékos marad, akkor akár a dobogó legmagasabb fokára is feljuthatnak a celli fiúk. **Eredmények:** Szeptember 11. – **Miháld–CVMSE 6:12.** Néhány volt nagykanizsai játékossal megerősített helyi csapat nem tudta megszorítani a kék-sárgákat, pedig ők kénytelenek voltak nélkülözni Botfát. **Győztesek:** Tarr S. (4), Máthé (3), Balázs Gy. (2), Ölbei (1), valamint a Tarr–Máthé és Balázs–Ölbei páros.

Szeptember 25. – **CVMSE–Várpalota 15:3** A celli csapat játszi könnyedséggel iskolázta le az újonc Várpalota csapatát. A találkozó egyetlen „meglepetése", az ifjúsági Ölbei kitűnő és harcos játéka volt. **Győztesek:** Tarr S. (4), Botfa (3), Máthé (3), Ölbei (3), valamint Tarr–Botfa és Máthé–Ölbei páros.

Az asztaliteniszezők további mérkőzései az őszi fordulóban:

– október 16. Peremarton–CVMSE
– október 30. Elekthermax Pápa–CVMSE
– november 6. CVMSE–Mosonmagyaróvár
– november 13. Keszthely–CVMSE
– november 20. CVMSE–Széchenyi FSC, Győr
– november 27. SCARBANTIA, Sopron–CVMSE
– december 4. CVMSE–VASÉP, Szombathely

A CVMSE valamennyi mérkőzését a Gayer Gyula Általános Iskola tornatermében játssza, 11.00 órai kezdéssel. Mindenkit szeretettel vár a szakosztály. A szurkolók jó szórakoztatásáról a játékosok gondoskodnak. Aki az izgalmakat szereti, nem bánja meg idejét. Belépődíj nincs!

658

Sportról röviden

– A diáksportkörök 1993-ban 50 000–50 000 forint összegű, támogatást kaptak az önkormányzattól. Az összegeket átutalták a DSK-k betétszámláira.

– Három általános iskolai nevezés érkezett az 1993/94-es tanév diákolimpiai versenyeire. Nevező iskolák: Gayer, Eötvös és Jánosháza, Batthyány.

– Nemzetközi barátságos mérkőzésen 5–0-ra győztek Pagnacco olasz testvérváros labdarúgói ellen a celli kék-sárgák.

– Első alkalommal nevezték a celldömölki Berzsenyi Dániel Gimnázium fiú kézilabdázóit a megyei diákolimpiára. Kíváncsian várjuk szereplésüket.

– Úgy hírlik kimerülőben van a CVMSE kasszája. Nagyon hiányzik a MÁV támogatása. Így kénytelenek kölcsönért folyamodni a város önkormányzatához.

A hírek szerint a középiskolai IV. korcsoportos kézilabda megyei diákolimpiára nyolc csapat nevezett. A benevezett csapatok odavissza alapon mérkőznek majd a továbbjutást jelentő első helyezésért. A gimnáziumon kívül a bajnokság résztvevője lesz a 410. Sz. Ipari Szakmunkásképző és Szakközépiskola csapata is. Remélhetőleg jó mérkőzéseket láthatnak a kézilabda hívei.

ÚJ KEMENESALJA

Celldömölk Város Önkormányzatának lapja.
Felelős kiadó:
MAKKOS ISTVÁN polgármester.
Szerkeszti a szerkesztőbizottság.
Felelős szerkesztő: **BURKON LÁSZLÓ.**
Szerkesztőség:
Celldömölk, Szentháromság tér 1.
Megjelent a **BBT Sajtóügynökség**
(Tel.: 94/317-677)
kiadásában.
Szövegszerkesztés:
SZÜV Typo-team, Szombathely.
Felelős vezető: **PRÁCSER LÁSZLÓ.**
Nyomdai munkák:
Szignatúra Kft., Szombathely.
Felelős vezető: **BALLA TIBOR.**
ISSN 0865-1175